

TAULA S'ESCRIU AMB "M"

Un dels objectius que des de fa anys s'ha plantejat el professorat progressista de les nostres illes és el de cercar la màxima identificació entre la seva feina a l'escola i la Comunitat a la que serveix i de la que es nodreix amb els seus infants. Servir una Comunitat significa tenir present les seves característiques pròpies que la diferencien d'altres.

Les nostres illes tenen com a principal característica cultural una llengua pròpia: la catalana. Els nostres infants -majoritàriament- aprenen en una altra llengua que, malgrat la seva cooficialitat amb la d'aquí, és pròpia i originària d'altres llocs de l'Estat.

La majoria dels nostres al.lots i al.lotes aprenen des de petits que taula s'escriu *mesa* i senten a parlar abans més i millor del Cid Campeador que del rei en Jaume, el Conqueridor, o d'en Guillem de Montgrí. Aprenen encara a la majoria de les escoles una cultura que no és la seva.

Què hi feim nosaltres, com a professionals, davant d'això?. I què hi fan els poders públics, les Administracions?.

A la primera pregunta hi hauria quasi tantes respostes com mestres exercim a les illes; a la segona si contestéssim els representants Centrals o perifèrics del M.E.C. o del Govern Balear, dirien que fan el que poden. Si contesta el M.E.C., que les competències sobre l'ensenyament del i en català són del Govern autonòmic, i si ho fa aquest darrer que les competències sobre el personal -nosaltres- que en definitiva és qui ha de fer la feina, són del M.E.C. I mentres tant els nostres al.lots continuen aprenent que taula s'escriu *mesa*.

Des del 1979, fa ja deu anys, en que s'establiren les tres hores setmanals d'ensenyament del català

a E.G.B. poc ha variat la situació. Ni aleshores es va complir la legislació a la majoria de les escoles pitiuses ni tampoc ara en que la nova normativa estableix que s'ha de dedicar a l'ensenyament del català el mateix temps que al del castellà. Encara aquest curs ens trobavem amb al.lots eivissencs que iniciaven els seus estudis de B.U.P. o de F.P. sense haver fet mai classe de català a una E.G.B. cursada a pocs metres dels mateixos Centres d'Ensenyances Mitjes on es matriculaven.

No n'hi ha prou amb que el M.E.C. i el Govern Balear legislin sobre la matèria. Es tracta primer de que ells mateixos promoguin mesures que permetin el compliment. La primera condició de qualsevol norma o llei és que es pugui complir. No es pot pretendre ensenyar català en un Centre on el 70% o més, de la plantilla del professorat és exclusiva

ment castellano-parlant.

Convé ademés que, especialment el Govern Balear, promogui campanyes encoratjadores dirigides als mestres i a les Associacions de Pares d'Alumnes no ja perque els nostres petits conciutadans aprenquin català sino perque ho facin bàsicament en aquesta llengua.

Son la única Comunitat Autònoma amb llengua pròpia diferent del castellà que no té trasvassades les competències en matèria educativa. Convé mentres aquestes competències arriben, i esperem que no tardi massa, que el Govern Balear assegurí el compliment d'aquesta minsa protecció legal a la llengua pròpia de Balears dotant, o fent dotar pel Ministeri, els Centres del personal qualificat necessari.

STEI - PITIÜSES.

LLIBRES DE TEXT

LLIBRERIA GENERAL

I CARTES NAUTIQUES

C. ARABI 12 - 14 TFNO. 72 56 16

07003 PALMA DE MALLORCA

II CONGRÉS DE L' STEI